

magten i Nævningekredsene, og derfor har man ikke behørigt udrevet det fra det, hvorfra det skulde ubrives, nemlig fra Retsvæsenet; man har ikke bragt det behørigt ind under Dvrigheden. Politiet er en Deel af Dvrigheden, som saadant bør det opstilles, og derfor er det, efter min Overbeviisning, en Grundfeil ved denne Lov, at den har bundet Politimestrene til Retskredsene, i Stedet for at stille dem, med hvormange Fuldmægtige det end skulde være, under Amtet. Politivæsenet er en Amtssag; og det er overordentlig godt, naar Enhver, der styrer Politiet, har en passende, omfattende Kreds at raade over, saaledes at han ikke hvert Øieblik kommer ind over en anden Myndigheds Grændse. Naar man lægger Mærke til, at Fogedinstitutionen, hvorledes vi end ville stille Politiet her i Landet udenfor Kjøbenhavn, vil blive Grundlaget for Politivæsenet, saa vil man ogsaa see, at man, da dette Institut væsentlig hører sammen med Amtet, ogsaa maa holde Politivæsenet sammen med dette. Jeg siger, at Fogedinstitutionen er et væsentligt Grundlag for ethvert Politi, som man vil haandhæve her i Landet udenfor Kjøbenhavn, thi Fogden er Sognets Politimester, han er Politimester paa det underste Stadium, og han har hovedsagelig at røgte de daglige Politiforretninger i Sognet, hvortil Politibetjente ikke kunne strække til, medmindre man ansætter et Overmaal af saadanne og vil have en underordnet Betjent i hvert Sogn. Vil man — saaledes som mange ærede Medlemmer her synes at ønske — at Kommunalbestyrelsen skal raade over Politiet, saa maa Politisystemet blive et andet, saa maa der i hvert Sogn i Stedet for Fogden være en Politibetjent, som den offentlige Myndighed har at holde sig til, men hvilket System man end vælger, maa man vide, at man maa gaae een af to Veie: Enten maa man overlade til Dvrigheden og den offentlige Myndighed under dens Ansvar at ordne, hvad der er nødvendigt til den offentlige Sikkerhed, eller ogsaa maa man overlade til Kommunerne under offentlig Kontrol at ordne, hvad der hører til Sikkerheden. At blande disse to Ting sammen, saaledes at den offentlige Myndighed faaer Ansvaret for den offentlige Sikkerhed, medens man slyder Kommunen ind som den, der skal

give Midlerne — jeg mener ikke Pengemidlerne, men Mændene — dertil, det gaaer derimod ikke an, thi derved svækker man den hele Tilstand. — Efter at vi have antaget Politiloven for Kjøbenhavn, forekommer det mig ikke rigtigt, at man ikke ligeoverfor Landkommunerne har betraadt den samme Veie, som ved den er bleven betraadt. Ethvert enkelt Amt udgjør ligesaa godt en Kommune som Kjøbenhavn, især naar vi, hvad jeg haaber snart vil see, faae de overordnede Kommuneraad, og det fortjener lige saa godt som Kjøbenhavn, at man gaaer paa Alford med det om, hvorledes Politiet der skal indrettes. Vi ere i saa Henseende i rundelig Maal gaaede paa Alford med Kjøbenhavn, rundeligere, end hensigtsmæssigt var, hvad der allerede har viist sig, idet man fra Politiets Side gjentagende har begjæret en større Politistyrke og har stoffet sig Politibetjente under forunderlige Paastud, men endda ikke har haft nok, medens Justitsministeren dog har holdt sig tilbage fra at gribe ind og paalægge Kommunen at give det forlangte Antal Betjente. Dette beviser noksom, at jeg havde Ret, da jeg sagde, at den offentlige Myndighed vilde vige tilbage for at gjøre sin Ret gjældende overfor Kommunen, og at denne med større Myndighed, end ønskeligt var, vilde træde tilbage i Tilfælde af den Art, men da det nu er saa, er der ingen Grund til ikke i alt Væsentligt at følge det samme System med Hensyn til Landet. Man vil derved paa en ganske anderledes simpel Maade erfare, hvilken Styrke af Politimestre og Politifuldmægtige der behøves for hvert enkelt Amt i Landet, thi dette er meget forskjelligt. I de Amter, hvor der er en mere tæt samt en mere velstande Befolkning, og hvor der er industrielle Anlæg, behøves der en meget større Styrke, især af Politibetjente etc., end der, hvor Befolkningen hovedsagelig bestaaer af Landbesiddende, af Arbejdere, der have Huus og Hjem, af Folk, der bevæge sig meget lidt. I Kredse af denne Art kjender den Eine den Anden, der behøves kun et ringe Antal af Politibetjente, og det vilde være urigtigt, ubilligt og overflødigt, at saadanne Kredse, som ved deres stikkelige Liv og Wandel, og jeg kan sige til, ved deres mindre Velhavendeheds føle sig sikke nok, skulle yde til